

ПЛАХТІЙ О.А., к.т.н., доцент

Український державний університет залізничного транспорту

м. Харків, Україна

АЛЬТЕРНАТИВНІ ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ ДЛЯ НАБЛИЖЕННЯ ДО ЕНЕРГЕТИЧНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Енергогенеруючі резерви України є досить потужними. У 2021 році електроенергетика України виробила 156,576 мільярда кВт·г. Приблизно половина всього первинного палива (вугілля, нафта, газ, уран), яке видобуває чи імпортує Україна, а також енергія окремих річок використовується для виробництва електро- та теплоенергії. Розвиток електроенергетики стимулює створення нових промислових вузлів. Okremі галузі промисловості територіально наближені до джерел дешевої електроенергії, наприклад кольорова металургія. Електроенергія в Україні виробляється переважно на ТЕС, ГЕС, ГАЕС та АЕС. Встановлені потужності на електростанціях України – 42,8 ГВт.

Перспективним є додаткове використання екологічно чистих джерел енергії, країна має всі можливості для використання альтернативних та нетрадиційних джерел енергії, зокрема — вітряної, сонячної та термальної енергії.

Розглянемо впровадження альтернативних джерел електроенергії в енергетику України на прикладі Одеського регіону.

Одеська область енергодифіцитна і приблизно 91% електроенергії потребує імпорту з інших регіонів (переважно з Придністровської ГЕС). Решту електроенергії отримують сонячні та теплові електростанції області. Серед міст найбільшими споживачами електроенергії є місто Одеса. Втрати в мережі досягають 26%. Встановлена потужність у 2018 році становила 293,3 МВт.

На сонячні електростанції, як один з видів альтернативної енергетики, припадало 74,5% встановлених електричних потужностей,

23,2% – на теплоелектроцентралі загального користування, 2,3% – на теплоелектроцентралі підприємств та інші установки.

У 2018р. введено в експлуатацію 4 об'єкти сонячної енергетики. У 2018р. обсяг використаного палива підприємствами та організаціями області усіх видів діяльності порівняно з 2017р. зменшився на 16,6%. У структурі використаного палива 69,4% становить природний газ.

У 2017р. порівняно з 2016р. збільшилось використання вугільних брикетів у 5,8 рази, природного газу – на 11,2%. Водночас зменшилися показники по інших видах палива: кам'яному вугіллю – на 81,8% та дровах для опалення – на 49,7%.

Переважним видом палива для виробництва теплової та електричної енергії в містах Одеської області є природний газ, основними споживачами якого є населення (житлові будинки) та підприємства комунальної енергетики.

На сьогодні одним із пріоритетних напрямків розвитку Одеської області є скорочення споживання викопних видів палива, у тому числі шляхом їх заміщення альтернативними та відновлюваними джерелами енергії.

Небажання та недостатнє усвідомлення необхідності професійного підходу до скорочення енергоспоживання призводить до великих витрат або неефективного використання дефіцитних енергоресурсів.

В Одеській області налічується 23% потужностей, що генерують сонячну енергетику України.

Зараз регіон є лідером за встановленою потужністю сонячної енергетики та є на 4 місці по кількості.

В Одеській області за "зеленим" тарифом на виробництво електроенергії працює 21 об'єкт сонячної енергетики потужністю 263,163 МВт-год.

Станом на початок 2020 року в Одеській області за "зеленим" тарифом на виробництво електричної енергії працюють 40 об'єктів сонячної енергетики встановленою потужністю 465,04 МВт, 1 вітрова електростанція потужністю 32,7 МВт та 1 гідроелектростанція потужністю 0,9 МВт.

Таким чином, можна зробити висновок про зростання долі альтернативних джерел живлення, як в Одеській області, так і загалом в Україні, що вагомим вкладом в збільшення кількості генерованої електроенергії та стійкості систем електропостачання.

ПЛАХТИЙ О.А., к.т.н., доцент

ЗІНЧЕНКО О.Є., к.т.н., доцент

ВАЩЕНКО Я.В., к.т.н., доцент

Український державний університет залізничного транспорту

м. Харків, Україна

АНАЛІЗ ПЕРСПЕКТИВ ЗАСТОСУВАННЯ ВИСОКОВОЛЬТНИХ СИСТЕМ ЕЛЕКТРОПОСТАЧАННЯ ПОСТІЙНОГО СТРУМУ

Застосування високовольтних ліній постійного струму для створення систем електропостачання на довгі відстані є економічні доцільними та розв'язують питання об'єднання енергетичних систем змінного струму з різною частотою та різним рівнем напруги.

Першим проектом високовольтної передачі енергії постійним струмом (ВППС) була високовольтна лінія постійного струму для передачі електроенергії на досить далекі відстані була збудована в 1882 році на лінії Мисбах-Мюнхен.

Варто зазначити, що на початку 1970-х років у СРСР було розпочато проект найдальшої у світі лінії ППС Донбас – Волгоград, з потенційною